

מנחה ומעריב

עם

ברכת המזון

---

## תוכן עניינים

|    |       |               |
|----|-------|---------------|
| 1  | ..... | מנחה          |
| 10 | ..... | מעריב         |
| 17 | ..... | ספירת העומר   |
| 25 | ..... | ברכת המזון    |
| 28 | ..... | ברכת מעין שלש |
| 28 | ..... | תפילת הדרך    |

## מנחה

**וַיִּדְבֹר** יי אל משה לאמר. ועשית כדור נחשת וכנו נחשת לרחצה, ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח, ונתת שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו, את ידיהם ואת רגליהם. כבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו, או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו, והיתה להם חק עולם, לו ולזרעו לדורתם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חטאינו, ותכפר לנו על כל עונותינו, ותסלח לנו על כל פשעינו, ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו. כנו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך, מפי כבודך, באמור:

**וַיִּדְבֹר** יי אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח, תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו ליי, כבשים בני שנה תמימים, שנים ליום, עלה תמיד, את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן פתית רביעת ההין, עלת תמיד, העשיה בבה סיני, לריח ניחוח אשה ליי. ונספו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שכר ליי, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר ונסכו תעשה, אשה ריח ניחוח ליי.

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי, ורקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו חשובה ומקבלת ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו ובהלכתו.

אתה הוא יי אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש היה קיים, פאשר צוית אותם על ידי משה נביאך, ככתוב בתורתך:

**וַיֹּאמֶר** יי אל משה, קח לך סמים, נטף ושחלת וחלבנה, סמים ולבנה זבה, בד בכד יהיה. ועשית אתה קטרת, רקח, מעשה רוקח, ממלח, טהור, קדש, ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם. ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים, בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה, ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יי לדרתכם.

תנו רבנן, פטים הקטרת כיצר, שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה לכל יום, פרים בשחרית ופרים בין הערבים, ושלישה מנים יתרים, שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפרים, ומחזירין למבטשת מערב יום הכפרים, ושוחקן יפה ופה כדי שתהא רקה מן הדקה, וארז עשר סמנים היו בה, ואלו הן: (א) הצרי, (ב) והצפרן, (ג) החלבנה, (ד) והלטינה, משקל שבעים ושבעים מנה, (ה) מיר, (ו) וקציעות, (ז) שבלת נדר, (ח) וקרם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, (ט) הקשט שנים עשר, (י) וקלופה שלשה, (יא) וקנמן תשעה, ברית כרשונה תשעה קבין, וין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו וין קפריסין, מכיאי חמר תורין עתיק, קלה סודיטית רבע, מעלה עשן כל שהוא, רבי נתן הבבלי אמר, אף כפת הורדן כל שהוא, ואם נתן בה דבש, פסלה, ואם חסר אות מכל סמניה, חזי מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אמר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף, ברית כרשונה למה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה, וין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפרן, כדי שתהא עוה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

תניא, רבי נתן אימר, כשרויא שוחק, אמרי: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לכשמים, פטמה לחצאין, כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו, אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין, ואם חסר אות מכל סמניה, חזי מיתה, תניא, בר קפרא אמר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין, ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעבור מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי.

ג' פעמים: יי צבאות עמנו, מושגב לנו אלהי יעקב, סלה.

ג' פעמים: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך.

ג' פעמים: יי הושיעה, המלך יעננו כיום קראנו.

אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט תסובבני, סלה. וערכה לי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וכשנים קדמניות.

**אָסֵא**, בכח גדלת ימינה, תתיר צרורה.

קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא.

נא נבור, דורשי יחודה, כבכת שמרם.

ברכם, טהרם, רחמם, צדקתך תמיד נמלם.

חסין קדוש, ברוב טובך, נהל ערתך.

יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך.

שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, ידע תעלמות.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

**אֲשֶׁרִי** יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שיי אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דוד לדוד ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתיך אשיחה. ועוזו נוראותיך יאמרו, וגדלתך אספרנה. זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיך, וחסדיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתיו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דר ודר. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם. שוכר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יי, מעתה ועד עולם, הללויה.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה.

בתיכון וכיומיכון ובתי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריד הוא, לעלא מן

כל (בעש"ת לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמון.

כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.  
אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

**ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב,  
האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, וזוכר חסדי  
אבות, ומביא גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה.**

בעש"ת:

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים.

**מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יי, מגן אברהם.**

**אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.**

בק"ץ: מוריד הטל.

בחורף: משיב הרוח ומעירר הגשם.

**מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים,  
ומקום אמונתו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך מומית ומחיה ומצמיח  
ישועה.**

בעש"ת:

מי כמוך אב הרחמן, וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

**ונאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה יי, מחיה המתים.**

קדושה

נקדישך ונעריצך, כנגדם שיח מוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמרו:  
קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו, לעמיתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו.  
וכבר יקדשך פתוח לאביר: מלך יי לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללויה.

**אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה, כי אל מלך גדול וקדוש אתה, ברוך  
אתה יי, האל הקדוש (בעש"ת: המלך הקדוש).**

**אתה חונן לאדם העת, ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, ברוך אתה יי, חונן  
הדעת.**

**השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ברוך אתה  
יי, הרוצה בתשובה.**

**סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מחל לנו, מלכנו, כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה, ברוך אתה יי, חונן  
המכרה לסלח.**

**דאח נא בענינו, וריבה ריבנו, וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שקד, כי אל גואל חזק אתה,  
ברוך אתה יי, גואל ישראל.**

(בתענית צבור מוסף הש"ץ)

עננו, יי, עננו צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנתנו, אל תפן אל רשענו, ואל תסתיר פניך ממנו, ואל  
תתעלם מתחנו, הוזה נא קרוב לשועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר:  
והיה טרם יקרא ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל  
עת צרה וצוקה, ברוך אתה יי, העונה לעמו ישראל בעת צרה.

**דפאנו, יי, ונרפא, הושיענו ונושיעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו, (א)  
בגסה אחרת: והעלה ארוכה ומרפא לכל תחליאנו ולכל מבואבש ולכל מכותינו) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן  
אתה, ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.**

**ברוך עלינו**, יי אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה, (בפירוש) ותן ברכה (ברכה) ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברוך שנתנו פשנים הטובות לברכה, כי אל טוב ומטיב אתה, ומברך השנים. ברוך אתה יי, מברך השנים.

**תקע בשופר גדול** לחרותנו, ושא גם לקבץ גלויותינו וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

**השיבה שופטינו** כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוך עלינו מהרה אתה, יי, לברך בחסד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט (בעשיית המלך המשפט).

**ולמלשינים** אל תהי תקנה, וכל המונים פרגע יאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, ותודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שובר אויבים ומכניע זרים.

**על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך** בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה, יי אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושום חלקנו עמחם, ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשענו. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.

**ולידושלים** עירך ברחמים תשוב, ותשבון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם, וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין, (בתשעה באב אמרים יום) ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

(בתשעה באב: נחם, יי אלהינו, את אבלי ציון, ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האכלה והתורה והבזויה והשוממה, האכלה מכלי כנייה והתורה כמגונותיה, והבזויה כמבטחה, והשוממה מאין יושב, והיא יושבת וראשה חפוי, כאשה עקרה שלא ילדה, ויבלשה לגיונות, וירששה עובדי זרים, וישילו את עמך ישראל לחרב, ויהרגו בורון חסידיו עליון, על פני ציון ככור חכמה, וירושלים תתן קולה, לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם, כי אתה יי כאש העתה, וכאש אתה עתיד לבנותה, כאמור: ואני אהיה לה, נאם יי, ותימת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי, מנחם ציון ובונה ירושלים.)

**את צמח דוד עבדך** מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום (ומצפים לישועה). ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

**אב הרחמן, שמוע קולנו**, יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך, מלכנו, ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמוע תפלתנו.

(כתענית צבור אמרים כאן עננו)

עננו, יי, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו, אל תפן אל רשענו, ואל תסתיר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנונו, היה נא קרוב לישועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקרא ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פודה ומציל ככל עת צרה וצוקה.)

כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה יי, שומע תפלה.

**רצה**, יי אלהינו, בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותתלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בראש חדש ובחיל המועד אמרים כאן יעלה ויבא

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לתן ולחסד ולרחמים, לדוים (טובים) ולשלום, ביום ליאש חדש ראש החדש הזה, לפסח, חג המצות הזה, לפסח, חג הסוכות הזה, זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, ורושיענו בו לחיים טובים, וכדבר ישועה ורחמים, חוס ותננו, ורחם עלינו ורושיענו, כי אלך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

וּתְחַוִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

**מוֹדִים** אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ, מִזֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, גִּדְּלָה לָךְ וְנִסְפַר תְּהַלְתֶּךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ, וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קִיַּינוּ לָךְ.

טריס רובנו

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בֶּשֶׂר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֵחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כִּן חַיֵּינוּ וְחַקִּימָנוּ, וְתַאֲמֹר גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר הַקִּיּוֹד וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְכָּ שְׁלֵם, עַל שְׂאֵתָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

לחנה פורים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַנְּבוֹרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל הַמְּלַחֲמוֹת, שְׁעִשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם כְּזֶמֶן הַזֶּה.

לחנה:

בִּימֵי מַתְתִּירָהוּ כִּן יוֹחֵן בֶּהֶן גְּדוֹל, חֲשֻׁמוֹנָא וְכוּנֵי, כְּשַׁעֲמִירָה מְלִכּוֹת וְזֵן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם חוֹרְתָךְ, וְלַהֲעֵבִירָם מִדְּבַר רַצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם כַּעַת צִרְחָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, דִּגְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסְּרַת גְּבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בִּיד מַעֲנִים, וְטַמְאִים בִּיד טְהוּרִים, וְרִשְׁעִים בִּיד צַדִּיקִים, וְזוּרִים בִּיד עוֹסְקֵי חוֹרְתָךְ, וְלָךְ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמִיד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהוּיִם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּן כָּאוּ בְּיָד לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפְנֵי אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדְּשֶׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת כְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקַבְּעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ, לְהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל.

לפורים:

בִּימֵי מוֹדֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּינָה, כְּשַׁעֲמִיר עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ הַלְּשִׁמִּיד לְהַרְגוֹ וְלַאֲבֹד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים, כּוּיִם אֶחָד, כְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר, הוּא חֲדָשׁ אֶדְרָה, וְשִׁלְלָם לְכוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבַּחְתָּ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשִׁית, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאַתּוֹ כְּנֵי עַל הָעֵץ.

**וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרְדֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.**

בעשׂיה: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.

**וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה, וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.**

(בתענית צבור הש"ס איגור: אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בכרכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה כפי אהרן ובניו כהנים, עם קדושתך, כאמור.

יברךך יי וישמרה. קהל כן יהי רצון

יאר יי פניו אליך ויחנה. קהל כן יהי רצון

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. קהל כן יהי רצון

**שִׁים שְׁלוֹם** מִזִּכָּה וּבְרַכָּה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרַכְּנוּ, אֲכִינּוּ, כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבְּרַכְּנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ (בְּרֹב עֵז וְשְׁלוֹם).

(בעשׂיה: בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, ונזרות טובות, וישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אָנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם.)

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.**

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי.

**אלהי** נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי בעפר לבל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעס היום, ושלא אכעיסך, ותצילני מיצר הרע, ותן כלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך בעולמוך, בנה עירך, יסד ביתך, ושקלל היכלך, וקבץ קבוץ גלויות, ופרה צאנך, ושמוח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך, למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענני. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי ונאלי. עשה שלום (בעש"ת יש אומרים: השלום) במרומוי, הוא ועשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות, וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וכשנים קדמוניות.

חזק

אלהינו ואלהי אבותינו, חבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנו, שאין אנו עוי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנו ואבותינו חטאנו.

אשמנו בגדנו, גולגו דברנו לפי העינו, והרשענו זרנו, חמסנו טפלנו שקר, יעצנו רע, בזבנו לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עינו, פשענו, צררנו, קשינו ערף, רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו.

סרנו ממצותיך וממושפטיך הטובים, ולא שוה לנו, ואתה צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו.

אל ארך אפים אתה, ובעל הרחמים נקראת, ודרך תשובה הורית. גרלת רחמיך וחסדיך, תזכר היום ובכל יום לזרע ידידיך. תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים, בתחנון ובתפלה פניך נקדם, כהודעת לענו מקדם, כחרון אפך שוב, כמו בתורתך כתוב, ובצל כנפיך נחסה ונתלונן, כיום וצד יי בענו, תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב קונו מאמר, כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

**ויעבר יי על פניו ויקרא:**

יי אל רחום, וחנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת, נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה, וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו, סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אתה אדני טוב וסלח, ורב חסד לכל קראיך.

נפלים על פניהם ואומרים:

ויאמר דוד אל נה, צר לי מאד, נפלה נא ביד יי, כי רבים רחמי, וכיר אדם אל אפלה. רחום וחנון, חטאתי לפניך יי מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, יי אל באפך תוכיחני, ואל בהמתך תנסרני, חנני יי כי אמלל אנוי, רפאני יי, כי נקהלו עצמי, ונפשי נקהלה מאד, ואתה יי עד מתי, שובה יי חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך, כי אין בכוח זכרך, בשאול מי יודה לך, ונעתי באנחותי, אשחה בכל לילה מטתי, ברמתי ערשי אמסה, עששה מכעס עיני, עתקה בכל צוררי, סורו מפני כל פעלי און, כי שמע יי קול בכיי, שמע יי תחנוני, יי תפלתי יקח, יכשו ויבהלו מאד כל איבי, ושבו יכשו רגע.

בתענית צבור ובעשרת ימי תשובה אומרים:

**אָבִינוּ מַלְכֵנוּ**, חַטָּאנוּ לַפְּנִיךָ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲמָתְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂכָרְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, בְּרַךְ (בַּעֲשִׂיתִי חַדִּישׁ) עֲלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּטֵּל מַחֲשׁוֹבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כִּלְה כֹּל צָר וּמִשְׁטִין מַעֲלֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, סְחוּם פִּיּוֹת מִשְׁטַנִּינֵנוּ וּמִקְטָרֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כִּלְה דְבַר וְחֶרֶב וְרַעֲב  
וְשָׂבִי וּמִשְׁחָחַת וְעֵזוֹן וְשִׁמּוֹר מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מִנֵּעַ מַגֵּפָה מִנַּחֲלַתְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, סִלַּח וּמְדַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מַדּוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כֹּל יִשְׂרָאֵל הַזֹּהֲנֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הַחֲזִירֵנוּ כַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַפְּנִיךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, קִרַּע רוּע גּוֹר דִּיגְנוּ.

לְתַעֲנִית צָבוּר:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְנֶאֱלָה וְיִשׁוּעָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְפִרְסָה וּכְלָלָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְזָכוּיּוֹת.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְסִלְיָהּ וּמְחִילָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ בּוֹרְרוֹן טוֹב לַפְּנִיךָ.  
לְעִשְׂדַת יְמֵי תְּשׁוּבָה:  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר נֶאֱלָה וְיִשׁוּעָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר פִּרְסָה וּכְלָלָה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר זָכוּיּוֹת.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כַּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר סִלְיָהּ וּמְחִילָה.

אִם אִמְרוּ תַחַטָּן מִמְּשִׁכִּים כֹּאן:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֵרֵיִת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יִאֲבֵד יִשְׂרָאֵל, הַאִוְמִרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.  
שׁוֹמֵר גַּי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֵרֵיִת עִם אֶחָד, וְאֵל יִאֲבֵד גַּי אֶחָד, הַמִּוְחָדִים שְׂכָרְךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.  
שׁוֹמֵר גַּי קְדוּשָׁה, שְׁמוֹר שְׂאֵרֵיִת עִם קְדוּשָׁה, וְאֵל יִאֲבֵד גַּי קְדוּשָׁה, הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוּשָׁה.  
מִתְרַצֵּה בְּרַחֲמִים וּמְחַפֵּים בְּחַנּוּנִים, הַתְרַצֵּה וְהַחֲפִים לְדוֹר עֵנִי, כִּי אֵין עוֹזֵר, אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ, כִּי אֵין כֵּן מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְרוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאֵנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מִה נַעֲשֶׂה, כִּי עֲלֶיךָ עֲנִינוּ, זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲלֵם הַמֵּת, יִדּוּ חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ, כֹּאשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ, אֵל תּוֹבֵר לָנוּ עֲשֵׂה רַאשׁוֹנִים מִדֵּר יִקְדְּמֵנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דְלוּנוּ מֵאֵךְ, עוֹרֵנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְצֵנוּ חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ, כִּי רַב שְׂכַעְנוּ בָּךְ, בְּרַנּוּ רַחֵם תּוֹבוֹה, בְּרַנּוּ עֲקִדָה תּוֹבוֹה, בְּרַנּוּ הַמִּמִּית תּוֹבוֹה, יי הַיְשִׁיעָה, הַמִּלֶּךְ יִעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ, כִּי הִיא יְדַע יִצְרָנוּ, זָכַר כִּי עִפְרָ אֲחֵנוּ, עוֹרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵנוּ עַל דָּסֵר כְּבוֹד שְׂכָרְךָ, וְהַעֲלֵנוּ וּכְפִר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׂכָרְךָ.

שׁוֹן וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדְּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיַקְרַב מְשִׁיחָהּ, כְּחִיטָּוֹן וּבְיוֹמִיטָוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲלָמָא וּבְכֹמֵן קְרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן;  
יְהֵא שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא, יְתַבְרַךְ וְיִשְׁחַבֵּחַ וְיִחַפְּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֵּה וְיִתְהַלָּל שְׂמֵהּ דְקִדְּשָׁה בְרִיךְ הוּא, לְעָלָא מִן כָּל (בַּעֲשִׂיתִי לְעָלָא וּלְעָלָא מַכְל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּן בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן.

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וְתַעֲנֵהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן;  
יְהֵא שְׂלָמָא רַבָּא מִן שְׂמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן;  
עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂיתִי יֵשׁ אוֹמְרִים: הַשְׁלוֹם) בְּכַנּוּמֵינוּ, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן;

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְבּוֹ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הֲרַם קְרוֹן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הֲרַם קְרוֹן מִשִּׁיחָךְ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מִלֵּא יִדְּוֵנוּ מִפְּרֻכּוֹתֶיךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מִלֵּא אֲסַמְיֵנוּ שְׂכַע.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, שְׂמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרוּחַם עֲלֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, פַּחַח שְׁעָרֵי שְׂמַיִם לְתַפְלַתָנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, נֹא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת  
שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁה.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי כֹאשׁ וּכְמִים  
עַל קְדוּשָׁה שְׂכָרְךָ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, נִקֵּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּךְ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכָרְךָ הַגְּדוֹל.  
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׂנַקְרָא עֲלֵינוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ, כִּי אֵין כֵּן מַעֲשִׂים,  
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְרוֹשִׁיעֵנוּ.  
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכַר כִּי עִפְרָ אֲנַחְנוּ.

**עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדְוֹן הַכֵּל, לְתַת גְּדִלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְגֹוֵי הָאֲרֻצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְמוֹשִׁפְחוֹת הָאֲרָמָה, שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגִרְלָנוּ כְּכֵל הַמוֹנֵם, (שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ), וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמְּעַל, וְשֹׁכְנֵת עֶזְו בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֲמַת מְלֻכְנוּ, אַפְס וּזְלָתוּ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמְּעַל, וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.**

וְעַל פֶּן נִקְוָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֵרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִבְרָתוֹ, לְחַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכֵל בְּנֵי בִשֵׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֱלִידְךָ כֵּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, יִבְרִי וַיִּדְעוּ כֵּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְכִרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִבְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא, וְלְעוֹלָמֵנוּ עוֹד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִאֲמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד, וְיִשְׁמוּ אֶחָד.

אל תירא נפחד פחאם, ומשאת רשעים כי תבא, עזו עצה וחפר דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

קריש יתום

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְתָּהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ, בְּחִיּוּכֹן וּבְחִיּוּכֹן וּבְחִיּוּכֹן וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְזֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֹן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא, יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, לְעֵלְמָא מִן כָּל (בְּעֵשִׂית יִשׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמָא מִכָּל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֹן, יְהִי שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֹן, עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעֵשִׂית יִשׁ אִמְרוּ: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמֵינוּ, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֹן:

אמרים בכל יום לאחד תפילת שתיית ומנחה מראש חיש אילול ער שמיני עשרת

לְדוֹד, יי אִוִּי וַיִּשְׁעֵי מִמּוֹ אִירָא, יי מַעוֹז חַיִּי מִמּוֹ אִפְחַד, בְּקָרִב עָלֵי מַרְעִים לְאֹכֵל אֶת בִּשְׂרֵי, צָרִי וְאִיבִי לִי, הַמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלוּ, אִם תִּחְנַה עָלֵי מַחְנָה לֹא יִירָא לְכִי, אִם תִּקּוּם עָלֵי מַלְחָמָה כּוֹאֵת אֲנִי בּוֹטָח, אִחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת יי, אִחַת אֲבָקֶשׁ, שְׁכַחֵי בְּבִית יי כֵּל יְמֵי חַיִּי, לְחַזוֹת בְּנַעַם יי וְלִבְקֹר בְּחִיכְלוֹ, כִּי יַצְנְנֵי בְּסִבָּה בַּיּוֹם רַעַה, יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֱהִלִּי, בְּצוּר יְרוּמָכֵנִי, וְעַתָּה יְהִים רֵאשִׁי עַל אִיבֵי סַבִּיבוֹתֵי, וְאִנְחָה כְּאֱהִלִּי וְכִזְבִּי תִרְוַעַה, אִשִּׁירָה וְאִמְרָה לִי, שְׁמַע יי קוֹלִי אֲקָרָא, וְחַנּוּן וְעֲנִי, לְךָ אִמְרֵ לְכִי, בְּקֶשֶׁוּ פָנֵי, אֶת פָּנֶיךָ יי אֲבָקֶשׁ, אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל חַט כְּאֵף עֲבַדְךָ, עֲזֹרְתִי חַיִּית, אֵל הַמְּשִׁיבֵי וְאֵל תַּעֲזוּבֵי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, כִּי אֲבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי, וַיִּי אֲסַפְּנִי, הוֹרַנִי יי דְּרַבְּךָ, וְנַחְנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר, לְמַעַן שְׂרָרִי, אֵל תַּחְנֵנִי בְּנַפְשִׁי צָרִי, כִּי קָמֵי בִי עַדִּי שְׁקַר וַיַּפֵּחַ חֶמְסִי, לֹאֵל אֲהַמְנִתִּי, לְרֹאוֹת בְּטוֹב יי בְּאֶרֶץ חַיִּים, קוֹה אֵל יי, חֹזֵק וַיִּאֲמִין לְכָה, וְקוֹה אֵל יי.

בכת אכל אמרים למנצח

לְמַנְצַח לְבַנֵּי קִרְחָה מוֹמְרוּ, שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים, הָאֲנִישֵׁי כָּל יִשְׁבֵי חֵלְדָה, גַּם בְּנֵי אֲרָם, גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאִבְיוֹן, פִּי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת, וְהַנּוֹת לְכִי תְבוֹנוֹת, אִמְרָה לְמוֹשֵׁל אוֹנֵי, אִפְתַּח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי, לְמַה אִירָא כִּימֵי רַע, עוֹן עֲקָבִי וְסַבְנִי, הַבְּטוּחִים עַל חֵילֵם, וְכִרַב עֲשִׂרִים יִתְהַלְלוּ, אֵח אֵח לֹא פִדָה יִפְדֶה אִישׁ, לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ, וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם, וְחָדַל לְעוֹלָם, וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח, לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָתָה, כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוּתוֹ, יַחַד כְּסִיל וְכַעַר יִאֲבִדוּ, וְעֲזוּבוּ לְאַחֵרִים חֵילֵם, קִרְבָּם בְּחַיִּימוֹ לְעוֹלָם, מוֹשְׁבַתָם לְדוֹר וָדוֹר, קִרְאוּ בְּשִׁמְכוֹתָם עָלֵי אֲרָמוֹת, וְאַרְם בִּיקֵר כָּל יְלִין, נְמוֹשֵׁל כְּכַהֲמוֹת נְדָמֵי, זֶה דְרַבְּכֵם כְּסָל לְכוּ, וְאַחֲרֵיהֶם כְּפִירָם וְרַצוּ סֵלָה, כְּצֹאֵן לְשִׂאֵלִי שְׁתוּ, מֵת יִרְעֵם, וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְכַקֵּר, וְצוֹרֵם לְכָלוֹת שְׂאֵל מוֹזֵל לוֹ, אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוּל, כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה, אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשֵׂר אִישׁ, כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ, כִּי לֹא כְמוּתוֹ יִקַּח הַכֵּל, לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ, כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיִּי וְכִרָה, וַיִּוֹדֵךְ כִּי תִיטוֹב לְךָ, תְּכוּא עַד דוֹר אֲבוֹתָיו, עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר, אֲרָם בִּיקֵר וְלֹא יִבִּין, נְמוֹשֵׁל כְּכַהֲמוֹת נְדָמֵי.

קריש יתום

## מעריב

שיר המעלות, הנה ברכו את יי, כל עברי יי, העמדים בבית יי בלילות. שאו ידכם קרש, וברכו את יי, וברכד יי מציון, עשה שמים וארץ.

ג פעמים: יי צבאות עמנו, משנב לנו אלהי יעקב, סלה.

ג פעמים: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך.

ג פעמים: יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

הושיעה את עמך, וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם. מי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב יי שבות עמו, וגל יעקב ישמח ישראל. בשלום יחדו אשכבה ואישן, כי אתה יי לברך, לבטח תושיבני. יומם יצוה יי חסדו, ובלילה שירה עמו, תפלה לאל חיי. ותשועת צדיקים מני, מעוזם בעת צרה, ויעזרם יי ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם, כי חסו בו.

חצי קריש

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בתיכון וכיומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא וכזמן קריב ואמרו אמון:

יהא שמה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקרשא ברך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא השבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמון.

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל תמותו. יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

ש"ץ ברכו את יי המברך.

קהל וש"ץ ברוך יי המברך לעולם ועד.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בדרבו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים במשמרו. תיהם ברקיע פרצונו. בורא יום ולילה, גולל אור מפני חשך, וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה, יי צבאות שמו. אל חי וקיים, תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יי, המעריב ערבים.

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצות, חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכנו ובקיימנו נשיח בחקיה, ונשמח ברברי תלמוד ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יי, אהב עמו ישראל.

## שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי אלהיך, ככל לבבך, ובכל נפשך, ובכל מאדך. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצויד היום, על לבבך. ושננתם לבניך, ודברתם בם, בשבתך בביתך, ובילכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך, וקשרתם לאות על ידך, והיו למטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, ככל לבבכם ובכל נפשכם, ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש, ואספת דגנך ותירשך ויצהרך, ונתתי עשב בשדך לבהמתך, ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יי ככם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר, והארמה לא תתן את יבולה, ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם. ושמיתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם, והיו למטפת בין עיניכם, ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם, בשבתך בביתך, ובילכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם, כימי השמים על הארץ.

ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת להם, ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדורתם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת, והיה לכם לציצת, וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם. אני יי אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם.

אמת ואמונה כל זאת, וקים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו. הפדנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים, האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. העשה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו, הכדריכנו על כמות אויבינו, וירם קרננו על כל שונאינו. העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אירוח ומופתים בארכות בני הם. המכה בעקרתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע, וראו בניו גבורתו, שבחו והודו לשמו, ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא, מלכותך ראו כניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו:

יי ימלך לעולם ועד. ונאמר: כי פדה יי את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו. ברוך אתה יי, גאל ישראל: השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום, ופרש עלינו סכת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך. והגן בערבנו, והסר מעלינו אויב, דבר, וחרב, ורעב, ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתורנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה, ושמור צאתנו ובואנו, לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי, שומר עמו ישראל לעד.

**ברוך** יי לעולם, אמן ואמן. ברוך יי מציון שכן וירושלים הללויה. ברוך יי אלהים אלהי ישראל. עשה נפלאות לברו. וברוך שם כבודו לעולם, ויפלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו, יהי שם יי מברך, מעתה ועד עולם. כי לא ימש יי את עמו בעבור שמו הגדול, כי הוא יי לעשות אתכם לו לעם, וירא כל העם ויפלו על פניהם, ויאמרו, יי הוא האלהים, יי הוא האלהים, ותיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחד, יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך, הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך, כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך ארני, ויכבדו לשמך, כי גדול אתה ועשה נפלאות, אתה אלהים לברך, ואנחנו עמך וצאן מרעיתך, נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך, ברוך יי ביום, ברוך יי כלילה, ברוך יי בשכבנו, ברוך יי בקומנו, כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש, בידך אפקיד רוחו, פדיתה אותי, יי אל אמת, אלהינו שבשמים, יהוה שמך, וקום מלכותך תמיד, וימלך עלינו לעולם ועד.

**ידאו** עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתך באמת, כאמור לציון, מלך אלהיך, יי מלך, יי מלך, יי ימלך לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוד בכבוד, כי אין לנו מלך אלא אתה, ברוך אתה, יי המלך בכבוד, תמיד ימלוד עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו.

חצי קדיש

ותגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימלך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בחיובן ובימיכון ובחיי רכל בית ישראל, בעגלא וכזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא תשבחתא ונתמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

ארני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

**ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה.**

בעשי"ת:

וברני לחיים, מלך נפין בחיים, וכתבנו בספר החיים, למעןך אלהים חיים.

**מלך עוזר** ומושיע ומגן, ברוך אתה יי מגן אברהם.

**אתה גבור לעולם ארני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.**

בקין: מוריר הטל.

בחוד: משיב הרוח ומוריד הגשם.

**מכלכל חיים** בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתנו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממות ומחיה ומצמיח ישועה.

בעשי"ת:

מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

**ונאמן אתה להחיות מתים.** ברוך אתה יי מחיה המתים.

קדושה

נקדישך ונעריצך, בנגעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמרו: קדח קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו, לעמתם משבחים ואומרים: ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו.

ברוך כבוד יי ממוקמו. ק"ח וברכרי קדוש כתוב לאמר: ק"ח ימלך יי לעולם. אלהיך ציון, לדר נדר, הללויה.

**אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.** כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש (בעשי"ת: המלך הקדוש).

**אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה.** חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יי חונן הדעת.

**השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.** ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

**סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מחל לנו, מלכנו, כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה.** ברוך אתה יי חונן המרבה לסלח.

**דאה נא בעינינו, וריבה ריבנו, וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה.** ברוך אתה יי גואל ישראל.

(בתענית צבור מוסף הש"ץ)

עננו יי עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל רשענו, ואל תסתר פניך מוננו, ואל תתעלם מתחנו. היה נא קרוב לשועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה. ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל בעת צרה.

**דפאנו, יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו.** (או) מנרסה אחרת: והעלה ארוכה ונרפא לכל החלואים ולכל מבאיבנו ולכל מכותינו) **כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה.** ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל.

**ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה, (פסוק) ותן ברכה (בסדר) ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברך שנתנו כשנים הטובות לברכה, כי אל טוב ומטיב אתה, ומברך השנים.** ברוך אתה יי מברך השנים.

**תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו.** ברוך אתה יי מקבץ גדות עמו ישראל.

**השיבה שופטנו כבראשונה ויועצנו כבתחלה, והסר ממונו יגון ואנחה, ומלוך עלינו מהרה אתה, יי לברך בחסד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט.** ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט (בעשי"ת הסלך המשפט).

**ולמלשינים אל תדי תקנה, וכל המינים כרנע יאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמוגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו.** ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים.

**על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועליו, יהמו נא רחמיה, יי אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושם חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו.** ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים.

**ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם, וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין.** (בתשעה באב איורים נחם) **ברוך אתה יי בונה ירושלים.**

(בתשעה באב: נחם, יי אלהינו, את אבלי ציון, ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האבלה והתורה והבוזיה והשוממה. האבלה מפלי כניה, והתורה ממועוניה, והבוזיה מכבודיה, והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה הפי, כאשה עקרה שלא ילדה, ויבלעיה לנינות, וירשוה עבדי זרים, ויטילו את עמך ישראל לתרב, ויהרע בודו הסירי עליון, על בן ציון כמר תבסת, וירושלים תתן קולה.

לבי לבי על הלליתם. מעי מעי על הלליתם. כי אתה יי באש הצתה, וכאש אתה עתיד לבנותה. כאמור: ואני אהיה לה, נאם יי, הומת אש סביב, ולקבד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי, מעתה ציון וכונה ירושלים.)

**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קיינו כל היום (ומצפים לישועה). ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.**

**אב הרחמן, שמע קולנו, יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ובכרצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך, מלכנו, ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע תפלתנו.**

(בתענית צבור אומרים כאן ענו:

ענו, יי, ענו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו, אל תפן אל רשענו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנונתנו. היה נא קרוב לישועתנו, והי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך ענו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מברכים ואני אשמע, כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פודה ומציל ככל עת צרה וצוקה.)

**כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.**

**רצה, יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, והיה לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.**

גראש חדש וביול המועד אנוסים כאן יעלה ויבא:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר וזכרונו ופקדונו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים (טובים) ולשלום, ביום לראש חדש ראש החדש הזה, לפסח: חג המצות הזה, לסכות: חג הסכות הזה, זכרונו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדונו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס ותנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוקך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

**מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צורנו צור חיינו, מננו ישענו, אתה הוא לדור ודור, נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהריים, הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קיינו לך.**

מורים ורבנו

מורים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, ויצרנו, ויצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו, כן תחיינו ותקיימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמור חקך ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מורים לך, ברוך אל ההודאות.

לתנחם ופריים

ועל הנסים, ועל הפרקו, ועל הנבחרות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו, נו בימים ההם בזמן הזה.

לתנחם:

בימי מותיהו: כן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות ויון הרשעה על עמך ישראל להשיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריכם, בנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורכים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה, ואחר כן באו כנגד לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי הנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפריים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, כפש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מענר ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו, ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העין.

**ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.**

מעשיית: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

**וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב, ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.**

**שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו, אבינו, בלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו, יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עז ושלום).**

יש נהנים לומר שלום רב:

**שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עז ושלום).**

(בעשיית: בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנתנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום.)

**ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.**

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

**אלהי נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל הקמוים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעס חיום, ושלא אכעיסך, ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך, בנה עירך, יסד ביתך, ושכלל היכלך, וקבץ קבוץ גלויות, ופדה צאנך, ושמוח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום (בעשיית: יש אומרים: השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.**

**יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות, וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות.**

קדיש שלם

**יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די כרא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בחיובין וביומיכון ובחיי רכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:**

**יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי, יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשיית: לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא השבחחא ונחמתא, ראמירן בעלמא, ואמרו אמן.**

**תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אכדוון די בשמיא, ואמרו אמן:**

**יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:**

**עשה שלום (בעשיית: יש אומרים: השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:**

עלינו לשבח לארון הכל, לתת גרלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארץ צות, ולא שכנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגרלנו בכל המונם, (שהם משתחיים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע), ואנחנו בורעים ומשתחיים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בנבחי מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד.

ועל כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלי לים ברות יברתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון, לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד, ככתוב בתורתך, יי מלך לעולם ועד. ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד, ושמו אחד.

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא, עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל. ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמוח פרקנה ויקרב משיחה, בתיבון וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמון.

יהא שלמא רבא מן שמיא, וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמון. עשה שלום (בעשי"ת יש אומרים: השלום) בכרוזיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמון:

## ספירת העומר

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, ברחילי ורחימו, ליחד שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים, בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העמר, כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום, והקרבתם מנחה חדשה ליי. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,  
אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ספירת העמר.**

ט"ז בניסן, ב' של פסח בא"י: א' של חול המועד  
היום יום אחד לעמר. דסד שבחמ"ד

י"ח בניסן, א' של חול המועד בא"י: ב' של חול המועד  
היום שני ימים לעמר. נסרה שבחמ"ד

י"ח בניסן, ב' של חול המועד בא"י: ג' של חול המועד  
היום שלשה ימים לעמר. תפארת שבחמ"ד

י"ט בניסן, ג' של חול המועד בא"י: ד' של חול המועד  
היום ארבעה ימים לעמר. נגח שבחמ"ד

כ' בניסן, ד' של חול המועד בא"י: ה' של חול המועד  
היום חמשה ימים לעמר. דוד שבחמ"ד

כ"א בניסן, שביעי של פסח  
היום ששה ימים לעמר. יסד שבחמ"ד

כ"ב בניסן, אחרון של פסח בא"י: מוצאי יום טוב  
היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעמר. נלכת שבחמ"ד

כ"ג בניסן, מוצאי יום טוב (בחול)  
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעמר. דסד שבחמ"ד

כ"ד בניסן  
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעמר. נסרה שבחמ"ד

כ"ה בניסן  
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעמר. תפארת שבחמ"ד

כ"ז בניסן  
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעמר. נגח שבחמ"ד

כ"ח בניסן  
היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעמר. דוד שבחמ"ד

כ"ח בניסן  
היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעמר. יסד שבחמ"ד

כ"ט בניסן  
היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעמר. נלכת שבחמ"ד

ל' בניסן, א' דראש חדש  
היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעמר. דסד שבחמ"ד

א' באייר, ב' דראש חדש  
היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעמר. נסרה שבחמ"ד

ב' באייר  
היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר. תפארת שבחמ"ד

ג' באייר  
היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר. נגח שבחמ"ד

ד' באייר  
היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעומר. הוד שבתפארת

ה באייר  
היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעומר. יסוד שבתפארת

ו באייר  
היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר. מלכות שבתפארת

ז באייר  
היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעומר. תוד שכנעה

ח באייר  
היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר. נמורה שכנעה

ט באייר  
היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר. תפארת שכנעה

י באייר  
היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעומר. נוח שכנעה

יא באייר  
היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר. הוד שכנעה

יב באייר  
היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר. יסוד שכנעה

יג באייר  
היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעומר. מלכות שכנעה

יד באייר, פסח שני  
היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעומר. תוד שבהוד

טו באייר  
היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעומר. נמורה שבהוד

טז באייר  
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעומר. תפארת שבהוד

יז באייר  
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעומר. נוח שבהוד

יח באייר, ליל בעומר  
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעומר. הוד שבהוד

יט באייר  
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעומר. יסוד שבהוד

כ באייר  
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעומר. מלכות שפסח

כא באייר  
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעומר. דוד שביסוד

כב באייר  
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעומר. נמורה שביסוד

כג באייר  
היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעומר. תפארת שביסוד

כד באייר  
היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעומר. נוח שביסוד

כה באייר  
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעומר. הוד שביסוד

כו באייר  
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעומר. יסוד שביסוד

כז באייר  
היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעומר. מלכות שביסוד

כח באייר, יום חרות ירושלים  
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעומר. תוד שבמלכות

כ"ט באייר

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעומר. גבורה שבמלכות

א בסיון, ליל ראש חודש

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעומר. חפזות שבמלכות

ב בסיון

היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעומר. נצח שבמלכות

ג בסיון

היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעומר. הדר שבמלכות

ד בסיון

היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר. יסוד שבמלכות

ה בסיון, ערב שבועות

היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעומר. מלכות שבמלכות

## הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחֲזִיר לָנוּ עֲבוֹרַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה,

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה.

לְמִנְצָה בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יֵאָר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה. לְדַעַת בְּאַרְצֵי  
הָרֶבֶד, בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוַעְתְּךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים, כִּי  
תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִיִּשׂוֹר, וּלְאֲמִים בְּאַרְצֵי תִנְחַם סְלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם.  
אַרְצֵי נִתְּנָה וַיִּבְלָה, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֲרָץ.

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמוּנְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה.

אב"ג ית"ן

קָבַל רַנַּת עַמְּךָ, שֶׁנִּבְנֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא.

קר"ע שט"ן

נָא גְבוּרָה, דּוֹרְשֵׁי יַחֲדוּךָ, כְּכַבַּת שְׁמֵרֵם.

גנ"ד יב"ש

כִּרְכַם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֹלֵם, בְּמַ"ד צ"ח

חֲסִין קְרוֹשׁ, כְּרוּב טוֹבְךָ, נִהַל עֲדָתְךָ.

חק"ב טנ"ע

יַחֲדֵי גָּאָה, לְעַמְּךָ פָּנָה, זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ.

יג"ל פ"ק

שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל, וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת.

שק"ז צ"ח

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה צוֹיַתְנוּ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֶבְרָךְ לְסַפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֵר, כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ  
מִקְלָפוֹתֵינוּ וּמִטְמְאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּבָה בְּתוֹרַתְךָ: וּסְפַרְתָּם לָכֵם מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם  
הַבֵּי־אֲכֹם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה, שְׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימַת תִּהְיֶינָה, עַד מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית  
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם, כְּדֵי שִׁיטְהָרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזֵּה־חַמָּתָם. וּבְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי  
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְזָכוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שִׁסְפַרְתִּי הַיּוֹם, יִתְקַן כּוֹה שֶׁפְּגַמְתִּי בְּסִפְרָהּ  
(סְפִירָה הַשְּׁיִיכָה לְאוֹתוֹ הַלַּיְלָה) וְאַטְהַר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע  
שִׁפְעֵ רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִתְקַן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם, וְלְטַהֲרֵנוּ  
וְלִקְדָּשֵׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, אָמֵן סְלָה.

## סדר ברכת המזון

אם המסובים הם שלושה מזמנים:

המזמן אומר: **רבותי, נברך:**  
 המסובים עונים: **יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:**  
 המזמן חוזר יהי שם וגו'  
 [לשבע ברכות: דני חסר וגם חרון: ואז אלם בשייר ירון:  
 נחנו במעגלי צדק: שעה ברפת בני אהרון:]  
 ומוסיף המזמן: **ברשות, מרנו ורננו ורבתי נברך**  
**(אלהינו) (שהשמחה במעונו) שאכלנו משלו:**  
 המסובים עונים: **ברוך (אלהינו) (שהשמחה במעונו)**  
**שאכלנו משלו ובטובו חיינו:**  
 המזמן אומר: **ברוך (אלהינו) (שהשמחה במעונו)**  
**שאכלנו משלו ובטובו חיינו:**  
 יחיד אינו אומר: **ברוך הוא וברוך שמו:**

**שיר המעלות. בשוב יי את שיבת ציון היינו**  
**כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אז**  
**יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי**  
**לעשות עמנו. היינו שמחים: שובה יי את שביטנו**  
**פאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:**  
**הלוך ילך וכה נשא משה הזרע. בא יבא ברנה.**  
**נשא אלמתינו:**

הנני מוכן ומזומן לקיים מצוות עשה של ברכת המזון  
 ככתוב ואכלת, ושבעת וברכת את יי אלהיה, על  
 הארץ הטובה אשר נתן לך: לשם יחוד קודשא בריך  
 הוא על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל ויהי  
 נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו כוננה עלינו,  
 ומעשה דינו כוננה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזן את העולם כלו**  
**בטובו, בחן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל**  
**בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר**  
**לנו מזון לעולם ועד. בעבוד שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס**  
**לכל, ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא, כאמור, פותח**  
**את ירך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי, הזן את הכל:**

**ברוך אתה יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל**  
**שהוצאתנו, יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך**  
**שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים, חן וחסד**  
**שהוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:**

בחנוכה ובפורים כאן ועל הנסים:

**ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמזות ועל המלקחיות.**  
**שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:**

לפורים:

בימי מתתיהו בן יוחנן פתח גדול חסמונאי ונביו. קשעמנה כולכית ון  
 הרשעה על עמך ישראל. להשפיתם תורתך ולהעבירם מרחק רצונה.  
 ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. ונתת  
 את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד  
 מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי  
 תורתך. וזה עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית  
 תשועה גדולה ופרקן פהים הזה. ואחר פה באו בניך לךביר ביתך. ופנו  
 את היכלך. וטברו את נוקדשה. והדליקו נרות בחצרות קדשה. וקבעו  
 שמנות (מים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודה לשמך  
 הגדול סלה) ימי חגכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

לחנוכה:

בימי יוחנן בן יוחנן פתח גדול חסמונאי ונביו. קשעמנה כולכית ון  
 הרשעה על עמך ישראל. להשפיתם תורתך ולהעבירם מרחק רצונה.  
 ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. ונתת  
 את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד  
 מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי  
 תורתך. וזה עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית  
 תשועה גדולה ופרקן פהים הזה. ואחר פה באו בניך לךביר ביתך. ופנו  
 את היכלך. וטברו את נוקדשה. והדליקו נרות בחצרות קדשה. וקבעו  
 שמנות (מים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודה לשמך  
 הגדול סלה) ימי חגכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:



**הַדְרָחֵמֶן**, הוא יברך את אבי מודי (בעל הבית הזה, ואת) אמי מודתי (בעלת הבית הזה, אותי) ואת אשתי ואת זרעי (אתם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, בכל מכל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד, בברכה שלמה, ונאמר אמן:

**בַּמְדִּיּוֹת** ילמדו עליהם ועלינו זכות, שתהא למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

לשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים: | לראש חרש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה: | ליום טוב: הרחמן, הוא ינחילנו ליום שכלו טוב: | לראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה: | לסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנוספת:

**הַדְרָחֵמֶן**, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. בחול: מגדיל כשבת, ב"ח, בירט וחודים אומד: מגדול ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום במדומיו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

**יִדְאוּ** את יי קדשיו, כי אין מחסור לידאיו: כפידים דשו ודעבו, ודדשי יי לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך הנבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: נעד הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש להם: יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום:

כשמברכים על הכוס:

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:**

## סדר שבע ברכות

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם**. שהכל ברא לכבודו:

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם**. יוצר האדם:

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם**. אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם זמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנין עדי עד. ברוך אתה יי יוצר האדם:

**שׁוֹשׁ** תשיש ותגל העקרה. מקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

**שִׂמְחָה** תשמח רעים האהובים. בשמחה יצירך בנין עזון מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם**. אשר ברא ששון ושמחה. חתן וכלה. גילה רב. דיצה וחדה. אהבה ואחרה. ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה. קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים ומחתנים ומערים ממשחה נגיטם. ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

**בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:**

## ברכת מעין שלש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על:

|   |                                      |   |   |
|---|--------------------------------------|---|---|
| על מנוחת ויין:<br>על המחיה ועל הכלכלה<br>ועל הגשן ועל פרי הגשן: | על מנוחת:<br>על המחיה ועל<br>הכלכלה: | על פירות מזו' הכינים:<br>על העץ ועל פרי<br>העץ: | על שתית רביעית יין:<br>על הגשן ועל פרי<br>הגשן: |
|---|--------------------------------------|---|---|

ועל תגובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת  
לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא יי אלהינו על ישראל  
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך,  
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה  
ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה:

בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: כראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש  
החדש הזה: כראש השנה: וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה: ביום טוב: ושמחנו ביום  
חג (פלוני) הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ:

|  |  |  |  |
|--|--|--|--|
| על מנוחת ויין ביחד:<br>ועל המחיה ועל פרי הגשן: ברוך<br>אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל<br>הכלכלה ועל פרי הגשן (כא"י ועל<br>פרי גפנה): | על מנוחת:<br>ועל המחיה: ברוך<br>אתה יי על הארץ<br>ועל המחיה ועל<br>הכלכלה: | על הפירות:<br>ועל הפרות: ברוך אתה<br>יי על הארץ ועל הפרות: | על היין:<br>ועל פרי הגשן: ברוך אתה<br>יי על הארץ ועל פרי הגשן: |
|--|--|--|--|

## תפילת הדרך

אלהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליקנו לשלום  
ותצעידנו לשלום ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו  
לחיים ולשמחה ולשלום. (ואם חוזר באותו דיוס יאמר ותחזירנו לשלום) ותצילנו  
מכף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פגעניות  
המתרגשות ובאות לעולם ותשלח בדרכה והצלחה בכל מעשה ידינו.  
ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו. ותגמלנו חסדים  
טובים ותשמע קול תחנונינו. כי אל שמע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה  
יי, שומע תפלה.



